

gulasele teie üttelda, weel wähhäm sinna, waid iggaford, kui wend wenda tahhab hūda ehk nimmetada, siis peab ta sinna assemel ka iggaford wend ütlema, ja sellesamma wisi peal peab ka suggulane suggulast iggaford, kus teie ehk sinna tulles öölda, selle järrele nimmetama, kuida ta temmaga suggulane on: kas onno, täddi, kallimees ehk mu. Kui kaks woõrast kokkojuhtuwad, siis teise poolt esimesenne küsminne kohhe se: „Mis on kalli herra auwäärt sugguwoõsa nimmi?“ Teine kostab: „Minno waewalisse ja willetsa liignimmi on se ja se.“ Siis küsitakse ja rägitaakse mollemilt poolt weel hulk aega ammetist ja ellopaigast, wannadusfest ja mis weel muud, agga ikka nenda, et se kes küsib ehk rägib, teist iggast küljest öiete üllendab ja kidab, ja ennast jälle koggoni waeseks, rummalaks ja willetsaks laidab. Terretamissed, woõraspeul käimissed, tuppaa astumissed ja mahhaistumissed, nendel keik ommad seädussed ja arrud.

Usfoseäduš annab lubba ennam kui ühhe naese wõtta, agga teised pärrast kōssitud naesed on täieste esimesse woimusse ja kässoal, ja keik lapsed, mis teistest naestest sündiwad, loetakse esimesse naese lapsiks. Alilama rahwa keskes ennamiste naesed ostetakse. Lapsed peawad wägga karwa peal wannerematte sanna kuulma ja endid nende ees allandama. Kui poeg teises maias ellab ja isyaga kokko tahhab sada, siis peab ta isyast tuppaa astudes ukse tahha nurka minnema, egga tohhi ennast seält enne riwitada, kui isy lubba annab, egga tohhi jälle ka enne toast wälja minna, kui isy isse käsib. Poia moistlikkud wisid ja ausad kombed ja keik mis temmast kidowäärt, se loetakse isy auuks. Kui üksford üks üllem rigi asjade tallitaja ehk minister keisert pallus, ennese kaddund isyale au-nimmesid anda, siis laskis keiser ministrile kirja anda, kus luggeda olli need sannad: „Nälgi laastas riki; sinno isy andis näljastele riki, — suur heateggo! Meie riik olli hukatussesse minnemas: sinno isy